

For tandlæger

Hvem er den erfarne specialist?

Når en behandlingsskade er opstået i forbindelse med undersøgelse eller behandling hos en tandlæge, begrundes et tilsagn om erstatning ofte ved anvendelse af begrebet, at "behandlingen ikke er i overensstemmelse med, hvad den erfarne specialist ville have gjort i den samme situation".

Tandskader opstår, når tandlæger i forbindelse med undersøgelse eller behandling kommer til at påføre deres patient en behandlingsskade. En typisk skade kan fx være en nerveskade, opstået i forbindelse med fjernelsen af en visdomstand i underkæben. En skade kan også være en parital perforation i forbindelse med en stiftsudboring, som betyder, at tanden sidenhen mistes af den grund. En sådan situation kan forekomme, selvom tandlægen som udgangspunkt altid forsøger at behandle alle sine patienter efter bedste faglige viden og standard. Alligevel ved vi alle, at der kan opstå situationer, som gør, at behandlingen ikke ender som planlagt.

Hvis der skulle opstå en skade, er det vigtigt, at patienten bliver informeret om muligheden for at søge erstatning gennem Tandskadeerstatningen. Det har du som tandlæge pligt til at oplyse din patient om, uanset om det er dig selv eller en anden tandlæge, der har foretaget den behandling, der udløste skaden. Der er tale om en lovbestemt ret for patienterne, hvis betingelserne i → lov om klage og erstatningsadgang indenfor sundhedsvæsenet (love-og-regler/lov-om-klage-og-erstatningsadgang-kel.html) (KEL) er opfyldt.

Det er ligeledes vigtigt at være opmærksom på, at loven ikke udtaler kritik af den enkelte tandlæge og at erstatningssystemet ikke indberetter skader til Styrelsen for Patientklager. Tandskadeerstatningen er således helt forskelligt fra klagesystemet.

Som omtalt ovenfor er "den erfarne specialist" standard ofte den begrundelse, som anvendes i forbindelse med en afgørelse om, at patienten er berettiget til erstatning. Formuleringen vækker ikke begejstring hos hverken tandlæger eller andre autoriserede sundhedspersoner, som føler, at de har gjort deres bedste for at behandle patienten. Tandlægerne føler ofte, at deres faglighed bliver undervurderet og nedgjort. I den sammenhæng skal det slås fast, at det ikke er Tandlægeforeningen/Tandskadeerstatningen, som har besluttet, at skadesagerne skal anvende begrebet "den erfarne specialist", når sagerne skal afgøres. Begrebet stammer fra KEL, som er loven, der regulerer erstatningsområdet og giver patienterne en lovmæssig ret til erstatning.

"Den erfarne specialist" er i lovens forstand en hypotetisk person, som mestrer alle facetter, dvs. både den teoretiske viden og den praktiske erfaring af den givne behandling, i forbindelse med hvilken skaden opstod. Desuden handler denne person altid i overensstemmelse med denne viden og erfaring i enhver sammenhæng.

Det har således intet at gøre med, om der findes et speciale på området eller om tandlægen, som foretog behandlingen, skulle være specialist indenfor området. Det drejer sig heller ikke om, at der tages stilling til behandlerens konkrete kompetencer.

Der tages i vurderingen af den skadevoldende behandling alene stilling til, om det er overvejende sandsynligt, at en anden (hypotetisk) tandlæge, der havde handlet, som den erfarne specialist ville have gjort, kunne have foretaget behandlingen under de givne omstændigheder, uden at skaden ville være opstået. Sagt på en anden måde vurderes det, om patienten under de givne omstændigheder ville kunne have fået fjernet visdomstanden eller foretaget stiftsudboringen uden at have pådraget sig en nerveskade eller en parital perforation. Dette er i mange situationer tilfældet og dermed er der en skade, som kan udløse en erstatning.